

Historie věčně živá

Je tomu už 30 let, co naše země započala první rok budování kapitalismu. Sice v té době nikdo netušil, co se odehraje za ony tři desítky let, ale i tak bylo hned v roce 1990 možné odhadnout, co se bude dít. Vypadá to, že tři dekády jsou věčnost, ale není tomu tak. Čas letí čím dál rychleji a v záplavě různých informací se ztrácejí i ty podstatné. Ne jinak tomu je v případě osobnosti Václava Havla coby prezidenta. Mnoho lidí zapomělo, jak to vlastně bylo s jeho zvolením za prezidenta v roce 1989, stejně se pomalu zapomíná i na to, proč jako svoji první velkou zahraniční cestu uskutečnil do USA. Vraťme se tedy do oné doby, která byla

prochnuta euforií ze změn, které přinesl listopad 1989. V historických souvislostech musíme mít na paměti, že v roce 1990 stále existuje Sovětský svaz, stejně i Varšavská smlouva co by protiváha NATO. Pokud někdo tvrdí, že tomu tak není, nechť si zopakuje dějepis nejnovějších dějin. Možná někomu může mást ta Varšavská smlouva, ale ta zaniká až roku následujícího. Pokud by chtěl někdo rozporovat, že to nebyla protiváha NATO, tak by si měl uvědomit historickou posloupnost založení oněch paktů. V roce 1949 vzniká NATO a teprve roku 1955 Varšavská smlouva.

Ale zpět k Václavu Havlovi. Tento kdysi prominentní disident a rádobý dramatik se na konci prosince roku 1989 stal prezidentem tehdy stále Československé socialistické republiky. Ano, skutečně přísahal na socialistickou Ústavu a do své funkce jej zvolili tehdejší komunisté. To je reálný fakt. Do funkce prezidenta mu pomohl tehdejší prominentní komunistka a předseda vlády, Marián Čalfa. Tento člověk domluvil záklusní hrátky, aby poté všichni, kdo mohli volit prezidenta, zvedli ruku právě pro Václava Havla. Z hlediska tehdy platné ústavy byl tento krok ale protiústavní a začalo tak horečně porušování platných zákonů, které trvá dodnes. Zde můžeme uvést menší paralelu s rokem 1948, kdy tehdejší předseda vlády Klement Gottwald využil tehdy platné Ústavy a vyřešil vládní krizi. Mnoho historiků totiž tvrdí, že únor roku 1948 byl puč anebo převrat, ale musíme podotknout, že v režii Ústavy. Kdežto události roku 1989 byly zcela mimo ústavu a vše se domlouvalo v systému „já na bráchu a brácha na mě“.

Zde se dostáváme k otázce, proč Václav Havel podnikl cestu do USA tak brzo po svém zvolení? Že by se chtěl blysknout a poděkovat USA, jakže to zatočily s tím „zlým“ Sovětským svazem – impériem zla, jak jej nazval americký prezident Ronald Reagan? Zcela jistě je to možné a dost tomu nahrává naše česká povaha – kam vítr, tam plášť. A jelikož se jedno impérium pomalu hroutilo pod tíhou svých problémů, tak bylo nutné (a pověstný Západ na to čekal, protože jej trápila systémová krize z nadvýroby) se rychle přeorientovat na konzumní logiku impéria druhého. Tuto logiku tady máme dodnes. Když se ale podíváme zpětně na to, co vlastně Václav Havel říkal v Kongresu USA, tak zjistíme, že to byla vesměs prázdná bezobsažná slova. Všichni přítomní tomu tleskali, protože už dávno věděli, že to bude jejich člověk, který ani nebude moc protestovat proti tomu, že se do Československa pošle chicagská parta kluků, kteří pomohou připravit největší podvod v novodobých dějinách – kupónovou privatizaci. A tak se také stalo. Zastánci volného trhu vtřhli do tehdejšího Československa a zbyla po nich země bez vlastního průmyslu a téměř plně závislá na dodávkách konzumního zboží ze zahraničí. Němá torza oné doby můžeme ještě dnes vidět kolem sebe. Téměř na každé vesnici chátrající zemědělské usedlosti, bývalá JZD, kruháry zeli, třídírný brambor, vepřiny a krávniny, továrny a fabriky atd. Tohle všechno bylo zničeno (řeckněme si narovinu, že účelově) a to jen proto, že první zahraniční cesta Václava Havla vedla do USA. Ta totiž připravila předpolí pro stav věcí, které zde máme dnes – plnou závislost na zahraničním kapitálu s minimem vlastní produkce čehokoliv.

Jan Klán, sociolog

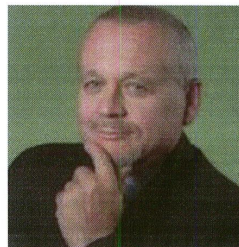
Není důvod k panice, ale potřebujeme přesné informace a účinná opatření

Koronavirus 2019-nCoV se rychle šíří a samozřejmě ohrožuje i ČR. Aktuálně je nakaženo více než 80 tisíc lidí a k dnešnímu dni jich 2 699 zemřelo. Mimo pevninskou Čínu je nejvíce nakažených v Jižní Koreji, Íránu a Itálii, kde si již epidemie vyžádala šest obětí a preventivní opatření se dotkla 15 milionů lidí. Desetitisíce Evropanů jsou v karanténě. Ministerstvo zdravotnictví připustilo, že se i u nás může přistoupit k důrazným opatřením. Na základě zákona je totiž vláda oprávněna v době trvání nouzového stavu na nezbytně nutnou dobu a v nezbytně nutném rozsahu nařídít evakuaci osob a majetku z vymezeného území a zákaz vstupu, pobytu a pohybu osob na vymezených místech nebo území. Stejně jako v Itálii, může uzavřít některá města. Kvůli současné závažné situaci zasedla v Praze Ústřední epidemiologická komise. V ČR zatím nebyl žádný případ koronaviru potvrzen. Problematické ale je, že velká část nakažených nemá žádné příznaky. Bude tedy třeba evidovat jedince, kteří pobývali v rizikových oblastech. Pokud by se náhoda u některého z Čechů potvrdila, byl by převezzen do pražské Nemocnice na Bulovce, kde je dvacet míst a dalších padesát je možné aktivovat v podzemí. Pokud by tyto kapacity nestačily, přišla by na řadu speciální vojenská nemocnice v Těchoníně na Orlickoústecku s 80 běžnými lůžky a 20 lůžky intenzivní péče. V ČR je nyní v různých nemocnicích zhruba 1000 infekčních lůžek. Kroky v případě epidemie upravuje Pandemický plán a krizový zákon. Otázkou zůstává, zda je ČR skutečně připravena. Bylo správné překoťné rušení infekčních lůžek v nemocnicích? Odborníci také dlouhodobě upozorňují na nedostatky v krizovém řízení poté, co byly zrušeny okresy. Vzpomínám si také na silný tlak, aby byla zrušena vojenská nemocnice v Těchoníně. Situace kolem možné nákazy nebezpečným koronavirem tak musí být důrazným impulsem k nápravě minulých nekompetentních rozhodnutí. K šíření paniky není zatím důvod, ale občané ČR si zaslouží přesné informace, ne plané utěšování a účinná opatření k ochraně veřejného zdraví.

Soňa Marková, stínová ministryně zdravotnictví za KSČM

Středočeský krajský zastupitel za KSČM Ivan Cinka: Opravy silnic je nutné řešit koncepčně

Ministr dopravy Karel Havlíček (za ANO) v pořadu Otázky Václava Moravce uvedl, že rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury (SFDI) bude letos proti plánům o 20 miliard korun vyšší.

Instituce bude mít k dispozici asi 107 miliard korun. Loni měl SFDI, z něhož je financována třeba výstavba dálnic, rozpočet původně okolo 86 miliard korun, v průběhu roku se výdaje zvýšily na zhruba 101 miliard korun. Havlíček chce také více posílit pravomoci výkonného výboru a dozorčí rady fondu. Letos počítá stát do Státního fondu dopravní infrastruktury SFDI původně s částkou 87,3 miliardy korun. »Minulý týden jsme dohodli navýšení o dalších 9,2 miliardy a ještě přihodíme deset miliard z operačního programu,« uvedl dále Havlíček. V minulých letech stát také přispíval krajům na opravy silnic druhých a třetích tříd, ročně regiony dostávaly mezi dvěma

až čtyřmi miliardami korun. Jim ale Havlíček žádnou částku neslibí. »Nebylo to nic povinného, nechci říct, že to bylo dobrovolné. Byla to dobrá vůle. Ted' jsme v situaci, kdy si musíme říct, zda něco ještě uděláme a zvládneme v tomto roce či nikoliv. Budu se snažit, abych na to ještě něco získal. Nechci teď slibovat částku čtyř miliard korun, trůfám si tvrdit, že v této výši to asi nebude,« řekl ministr. »Dlouhodobě poukazuji na to, že ze Státního fondu dopravní infrastruktury by měly být systémově vyčleněny prostředky pro kraje na silnice II. a III. třídy, případně by v tomto smyslu mělo být upraveno rozpočtové určení daní. Už proto, že kraje se svým vznikem je dostaly do své správy, ale prakticky bez finančního zabezpečení,« řekl k tomu zastupitel a předseda dopravního výboru Středočeského kraje Ivan Cinka. »Čekat každý rok, jestli se ze Státního fondu dopravní infrastruktury nějaké prostředky uvolní nebo ne, je nejen stresující, ale neumožňuje to přípravu akcí a plánování oprav. Na silnicích II. a III. třídy se tak dlouhodobě zvětšuje takzvaný vnitřní dluh, spočívající v jejich stále větší opotřebenosti,« dodal s tím, že tuto otázku je nutno řešit koncepčně.

SFDI funguje od roku 2001, od té doby poskytli na financování dopravní infrastruktury více než 1,1 bilionu korun. K nejdražším projektům patřila stavba dálnice D8 a železničního tunelu v Ejpovicích. Ředitele fondu Zbyňka Hofelice vyzval v polovině ledna premiér Andrej Babiš (ANO) k rezignaci. Spolu s prvním náměstkem ministra dopravy Tomášem Čočkem podle něj nezvládli situaci kolem zakázky k elektronickým dálničním známčům, kvůli které skončil ve vládě ministr Vladimír Kremlík (za ANO). Havlíček dále uvedl, že chce posílit povinnosti výkonného výboru SFDI, jehož je předsedou, a dozorčí rady fondu. »Kritizují to, jakým způsobem je dneska tak klíčová instituce jako SFDI kontrolována a monitorována,« řekl ministr. Vadi mu především to, že dozorčí rada a výbor nemají aktuálně podle něj žádnou pravomoc ani odpovědnost. Posílit kontrolu SFDI navrhuje také poslanecy návrh, který v pondělí probere vláda. Kabinet k němu zřejmě zaujme neutrální stanovisko, podle Havlíčka může být spouštěčem diskuse ve Sněmovně. Autor: Mediální úsek ÚV KSČM

Masopust na Dole Mayrau

V sobotu 22. února se v Hornickém skanzenu Mayrau již tradičně konalo masopustní veselí. Naši předkové říkali, že rok má pět období – jaro, léto, podzim, zimu a masopust. Toto české slovo je doslovným překladem italského nebo spíše latinského názvu karneval. Carne znamená maso a vale prostě sbohem nebo opusť.

K setkání průvodů z Podprůhonu, Tuháně, Libušína a Vinařic postupně docházelo kolem 15 hodiny. Přivítal je moderátor, Krušnohorská dudácká muzika a bouřlivý potlesk přítomných návštěvníků. Masopust je radostí nás všech, tradice se liší kraj od kraje. Masky byly úžasné – jak dospělých, tak dětí.

Masopust zahájil ředitel Sládečkova vlastivědného muzea pan Zd.Kuchyňka, masopustní práva přečetl starosta Vinařic. Zvolily se Královny masopustu a na podiu nám zatančily.

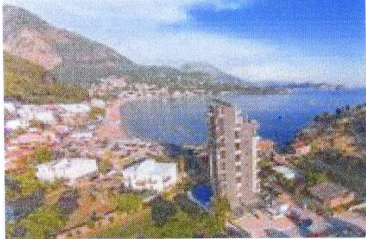
V areálu dolu Mayrau byly stánky s občerstvením, takže jsme dobře pojedli, popili, zazpívali si i zatancovali. „V dobrém jsme se sešli, rádi jsme se našli pospolu. Dříve než se rozejdeme, ještě sobě připijeme poznovu.“ Bylo to bezvadně odpoledne.

M.Möstlová

CESTUJME! ČERNÁ HORA

Stalo se, že mi byl vyoperován melanom. Lékařský příkaz zněl – žádné opalování, hlavně žádné moře. Když se ale v Černé Hoře moře vynechat nedá! Tak jen se

vykoupat a honem do stínu v areálu Zlatna Obala u letoviska **SUTOMORE**. O to víc pak bylo času na výlety a cestování po této malé, ale krásné a rozmanité zemi. Sutomore v létě žije. Ceny zboží, jídel, piva jsou velmi přijatelné. Místní pivo se dokonce v jazyce anglickém chlubí, že je „pravděpodobně nejlepší na světě“. No, pit se dalo, horké počasí vyžaduje přísun tekutin. V turistickém komplexu se koná večer co večer organizovaná zábava - karaoke a dokonce s cenami. Naše parta si vystačila s kytarami a vlastními trampskými písničkami. V dosahu letoviska je na kopci turecká pevnost **HAJ-NEHAJ**, stojí zato šplhat se až tam nahoru. Všudypřítomní Osmané se znovu a znovu pokoušeli ovládnout zemi, nikdy se jim to úplně nepovedlo. Černohorci řídili klanové vůdci, v horách na ně Turci neměli. Po jejich odchodu zemi spravovali pravoslavní metropolité, od roku 1920 vládl král. Po peripetích 2.sv. války se stala součástí Jugoslavie. V roce 1968 postihlo Č. Horu i okolní země silné zemětřesení, následky byly poměrně rychle zaceleny.

V roce 2006 rozhodli Černohorci v referendu o samostatnosti. V roce 2017 země vstoupila do NATO, je čekatelem EU. Ale pojďme už cestovat. Z přímořské nížiny stoupá cesta do Dinárských hor s výškou kolem 2,5km. Vápenec – časté jeskyně, největší je **IRON DEEP**, zmapovány jsou 3 km. Hlavním městem je **PODGORICA** na řece **MORAČA**, do které se vlevá další prudká řeka **ZETA**. Ve válce bylo město poničeno, stavělo se chaoticky, jen aby bylo kde bydlet. Po roce 1990 vyrostly nové krásné stavby, bulváry. Pro turisty je zajímavější Staré město s minarety, dále královský palác. Centrem je pěkné náměstí Republiky. Bývalé hlavní město je **CETINJE**. Za pohled stojí budovy někdejších ambasád. Dnes je to město kultury a muzeí, také náboženské centrum.

Když vyjedete z Bosny, je třeba objet široký mořský záliv s městy **HERRCEG NOVI** a **TIVAT** s letištěm a námořní akademií. Vyhlášené mořské pláže, krásná historická centra. Klidně moře je využíváno pro chov mořských produktů. Právým skvostem je poloostrov **SVETI STEFAN**, spojený s pevninou pouze úzoučkou kosou. Původní rybářská vesnice byla přestěhována, vybudován hotel, prý jeden z nejlepších na světě. Konalo se tam mnoho světových akcí, třeba zápas o mistra světa v šachu. V devadesátých letech byl **Boby Fischer** dokonce zatčen, protože nerespektoval pravidla blokády, uvalené západem na Srbsko. Dnes je ostrov nepřístupný, na třicet let si ho komplet i s kostelíkem pronajala společnost **Aman Resort**. Je ho možno obdivovat jen z dálky. To **PETROVAC**, který je také malebně rozložen u moře, přístupný je. Na samé výspě v moři ční stará pevnost. Dále na jih od Sutomore jsou města **BAR** a historický **STARI BAR**. Kdysi základna pirátů, kterou zničily spojené síly Benátčanů a Osmanů, kteří byli jinak nesmiřitelní nepřátelé. V Baru je hlavní přístav země, ale současně i pěkné pláže. Současná pozn. Právě dnes, kdy píšu tyhle řádky, náš basketový **Nymburk** porazil v lize mistrů místní „**Mornary**“ 98:66, nejlepším střelcem byl vnuk **Vojta Hruban** – a promiňte, že se chlubím cizím peřím. Nejzajímavějším komplexem turizmu je **ULCINJ** a jeho okolí, riviéra s písčnými plážemi.

Určitě nesmíme vynechat **BOKU KOTORSKO**. Vplouvá se do ní přes **Tivatský záliv**, kam se podíváš, jeden pohled hezčí druhého. Na prohlídku členitého regionu snad nestačí ani celý den. Nám je blízká také z doby 1. světové války, protože jedním ze zastřelených vůdců původně hladové, později i politické vzpoury námořníků z roku 1918 byl rodák z Přerova **František Rasch**. V **KOTORU** má pomíček. Místo je východiskem, odkud se turista vydá vodním taxíkem po širé zátocce.

Kam se vrátneš, všude je krásně, je co obdivovat. Místa jako **MZIO**, **PAČARIJ**, **LEPETANI**, hotely, piciní sanatorium. Honosný dům „**Tri sorele**“, (u tří sester), s jediným oknem. Všechny prý byly zamilované do jednoho námořníka, jeho příchod z moře vyhlížely každá ze svého okna. Když prvá zemřela, okno bylo zazděno. Umřela i druhá, zbylá sestra i to druhé nechala zazdít. A když i ona umřela, nebyl už nikdo, kdo by situaci změnil. Tolik pověst. V **PERACU** jsou honosné barokní paláce, nad městem pevnosti, střežící bezpečnost. Nejužší hrdlo zátoky je široké jen 450m. Kdysi mohlo být uzavřeno silným řetězem, který znemožnil nepřátelským lodím vplout. Uprostřed zátoky jsou dva ostrůvky. Nepřístupný přírodní ostrůvek totiž obývají pravoslavní mniši a nepřejí si, aby jejich modlitby rušili turisté. Druhý se jmenuje **GOSPA** od **SKRPJELA** a je umělý. U původního skaliska prý byl náhodně vyloven obraz bohorodičky. Námořníci sem z vděčnosti a s prosbami za šťastné návraty dováželi kamení, takže postupně vznikl ostrůvek. Na něm zbudovali kostelík. Ještě dnes jednou do roka místní objíždějí na lodkách ostrov a do moře symbolicky vhadzují kameny. Zde je možno prohlížet vše. Dotknout se původního skaliska, prohlédnout malé muzeum se zbraněmi a různými dary pro kostel. Je tu i malé lapidarium, k vidění kolem 2000 stříbrných destiček, darovaných námořníky s poděkováním za to, že se z cest po moři šťastně vrátili na pevninu. Putování po zemi dokončíme prohlídkou **Kotoru**, který se šplhá od moře do okolních strání. Je to velmi malebné město s mostem přes vodnatou nejkratší řeku země **SKUDRA**, pramen od ústí dělí pouhých několik set metrů. **Sbohem, krásná a hrdá Černá Hora!**

Pavel Hruban

ZPRAVODAJ OV KSCM Kladno - Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>, MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracjí

KONFRONTACE dvou -ismů .VÍZÍ KAPITALISMUS versus SOCIALISMUS

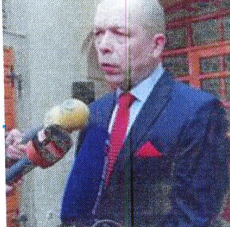
VIZE komunistického socialismu kladla na první místo člověka. Stát, režim, dbal na základní životní potřeby všech lidí. Za to vyžadoval od všech občanů vykonávat povinnou práci potřebnou pro společnost. Stát tu byl pro lidi a ne lidi pro stát. Komunistický socialismus tak paradoxně plnil myšlenky TGM, který upřednostňoval řemeslníky, kteří vytvářejí skutečné hodnoty, před bezpracnými spekulanty, lichváři a šmejdny, kteří pouze sobecky obohacují sami sebe. V komunistickém socialismu měli všichni práci a všichni měli standardní bydlení. Mladí lidé zakládali rodiny a měli děti. Děti byly smyslem života lidí v tom "zlém" socialismu. Lidé se věnovali svým rodinám, dětem, koníčkům, přátelům. Aktivně chalupařili a zahradnčili. Mladí muži absolvovali vojenský výcvik. Režim udržoval v lidech hrdé vlastenectví. Ten "zlý" režim chránil naše hranice i vnitřní bezpečnost. Režim potíral veškláctví a distribuci drog. Všichni lidé měli podmínky pro spokojený a bezstarostný život. Nepropadali psychickým onemocněním, depresi. Neměli potřeby ve velkém měřítku konzumovat alkohol a drogy. Děti byly vychovávány k účtě ke své vlasti, k autoritám, k rodičům, ke starým lidem, učitelům, lékařům ap. V komunistickém socialismu byl lidem dán samozřejmý předpoklad, že se budou po plodné práci dožívat i vysokého věku. Komuna, komunita, komunismus je v podstatě synonymum stejnému významu jako společnost, společenství. Rodina je prý základem státu. Rodina je komunita milujících se lidí. Rodiny tvoří stát. Stát je komunita složená z tisíců, statisíců komunit rodin. Stát, to jsme byli my všichni, 10 milionů Čechoslováků. Tahle komunistická VIZE disidentským převratem padla. Disidenti nás od této, podle nich, zlé VIZE úspěšně osvobodili a nastolili tu VIZI svoji, VIZI kapitalistickou.

VIZE kapitalistická hlásá : Na prvním místě před člověkem jsou peníze, zisky, ber kde ber. " Občané neptej se, co může stát udělat pro tebe, ale ptej se, co můžeš udělat ty pro stát ". Patrně doktrína kapitalismu v duchu : " Stát tu občané není pro vás, ale vy jste tu pro stát, který tvoříme my, bohatí oligarchové. Platte nám daně, my za ně budeme zbrojit a válkami rozeštvávat celý svět. Vy do našich mocenských válek budete chodit jen umírat. Dáme vám lidský zdegenerovanou úplnou svobodu, vlastnit zbraně, brát drogy, nepracovat, vraždit se mezi sebou navzájem. Perte se, žerte se, nám je to zcela lhostejné. Žijte naplno pro svoje kariéry a peníze z nich vydojené. Žijte materialisticky uboze, po krk v odpadcích. Žijte krátce pro své adrenalinové zážitky, neboť zítra může být klidně námi vyvolaný nukleární konec světa. Nemusíte zakládat klasické, komunitní, soudržné rodiny. Nemusíte mít děti. Buďte klidně šilené trojprohlavně IN. Nemusíte pracovat. Můžete konzumovat svobodně drogy. Bydlet můžete na ulici, po parcích, v kanálech, jste přece svobodní, komunisti nezetročení lidé. Mějte sami sebe za boží autoritu, všem ostatním lidem nadřazenou. Taková kapitalistická individua nepotřebují k životu přece žádnou rodinu, žádné děti ani žádný stát. Sami sobě si budete tím vším ! " Jak je potom možné, že jsou lidé v tom božím individualistickém kapitalismu dohánění k sebevraždám i mnohačetným ozbrojeným vraždám? Zbrojení, války, deprese z osamění, deprese z přepracování i z lenošení, sobecké sebezbožňování, propaganda nenávisti k druhým lidem i jiným národům. To má být ta vítězná, celosvětová, universální, konečná VIZE lidstva? To se ptám vás, disidenti, chartisté, milovníci zbraňové, válečné diktatury USA, jejich NATO paktem po celém světě prosazované. Plutokracie a kleptokracie to je ta jediná správná totalita, diktatura, kterou vy "chartisté", uznáváte ...???

Eva Dolejšová

Novým ředitelem Památníku Lidice bude vojenský historik

Eduard Stehlík

Bývalý historik Vojenského historického ústavu v Praze a naposled ředitel odboru pro válečné veterány na Ministerstvu obrany zvítězil ve výběrovém řízení, do něhož se přihlásilo pět uchazečů.

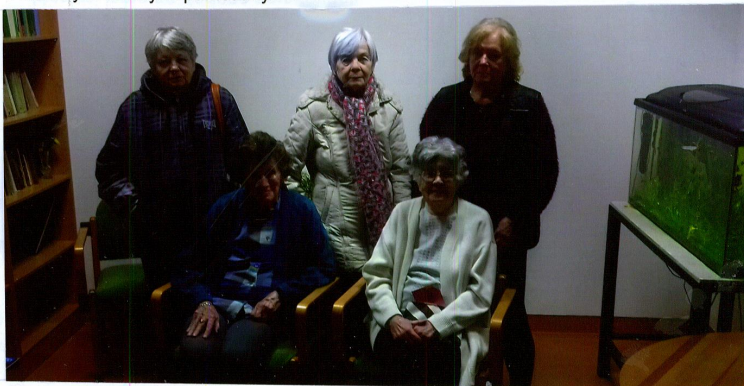
„Udělám maximum pro to, aby se vztahy mezi památníkem a obcí daly do pořádku. Osobně obejdu všechny přeživší,“ řekl dnes Stehlík, co bude patřit k jeho prvním krokům. Lidicím věnoval několik svých knih, uvedl, že lidičtí ho znají a že je také autorem expozice v památníku.

V Lidicích nahradí Martinu Lehmannovou, která jako ředitelka vedla památník od dubna 2017 a letos v lednu rezignovala kvůli sporu s některými lidičskými pamětníky. Kvůli tomu podala krátce po ředitelce Lehmannové výpověď i část vedoucích a odborných pracovníků.

Lidická starostka Veronika Kellerová, která je vnučkou lidičské ženy a za přeživší se nyní vyjadřuje do médií, řekla, že si lidičtí pamětníci zvolení Stehlíka přáli. Podle ní je Eduard Stehlík pro ně autoritou a má empatii.

Čtyřiapadesátiletý Eduard Stehlík se věnuje především československým vojenským dějinám, zejména období let 1914 až 1956. Už dříve ČTK řekl, že nové vedení památníku podle něj čeká práce krizového manažera, který musí zajistit navázání normálních vztahů s pamětníky a obcí, postaví potřebný pracovní tým a zorganizovat nejbližší akce včetně pietních aktů. ČTK

Předchozí ředitelka památníku Martina Lehmannová rezignovala v lednu kvůli sporu s některými lidičskými pamětníky.

Popřáli jsme k svátku

Zástupci **LKŽ Kladno** – ss.(zprava) Kalousová, Möstlová, Zvonářová a Kústka zašli do DS Františka Kloze popřát **Jiřince Černé** (sedící vlevo) k jejímu svátku, hlavně hodně zdraví a spokojenosti a předali jí kytičku s přáníčkem. Setkání se zúčastnila také s.Marta Řezáčová (sedící vpravo), též obyvatelka DS. Obě děvčata měla z návštěvy upřímnou radost. M.Möstlová, foto J.Kústka